

HONVÉD.

Megjelenik e' lap vasárnapot kivéve minden este, féliven. Tartalmát teszik a' főhadivezérség hivatalos közleményei; irányczikkek, bel- és külföldi hírek. Hirdetmények a' szokott díjért vétetnek fel.

Országgyűlés.

NEMZETGYŰLÉSI HATÁROZAT.

(Hitelesített a' képviselőház 1849-ki martius 1-jén tartott ülésében)

A' meg nem jelent képviselők iránt:

1-ső §. Képviselői állásáról tetteg lemondottnak tekintetik azon képviselő:

1-ször. A' ki az 1849. évi mart. 1-ig Debreczenben meg nem jelent, és távolléte igazolva niacs.

2-or. A' ki engedelem nélkül távozott el.

3-szor. A' nyert engedelemen túl távol maradt 's elmaradását nem igazolta.

Az ekként lemondottnak tekintett képviselők választó kerületei újválasztásra fognak ntasíttatni.

2. §. Az elnökség a' jegyzőkkel együtt az 1-ső §-ban elősorolt három categoriába eső képviselők névsorát elkészítvén, az igazolási választmánynak adandja által, melly azt kinyomatván, 's a' jelen levő képviselők közt kiosztatván, ezután három napon keresztül, bizonyos előre kihirdetendő órákban összeülvén a' benyújtandó probák szerint eljárni, 's az eredményről a' háznak jelentést tenni fog; tartozván a' honvédelmi bizottmány a' küldetése folytán távollevő és tényleg működő képviselők neveit az elnökséggel haladéktalanul közölni.

Ezen határozat a' 2-dik §-ban megállított elöintézkedések teljesítése végett kiadatik a' ház elnökének, a' honvédelmi bizottmánynak és az igazoló választmánynak, melly — csak három tagja levén jelen — még 6 tag választásával kiegészítetni rendeltetik.

Almássy Pál
elnök.

Szacsvai Imre
jegyző.

Kolozsvár, martius 7. Vannak emberek még pedig a' javából, kik minden kis alkalmat felhasználnak nagyszerű dolgok 's még borzasztóbb hírek kikerekítésére. Igy tegnap városunkon, mint egy élet-ölő orkán, zudult keresztül a' szerencsétlen hírek legioja. A' koholmányok megczafolása 's a' kicsiny hitűek megnyugtására, hiteles és biztos kutfók nyomán a' következőkről érthesithetjük az illetőket. Bem dicső tábornokunk ép

és egészséges, koránt sincs M. Vásárhelytt, sőt a' medgyesi látogatás után, mikor magas vendégét méltóképen fogadta, seregének egy részével elvonult Segesvár felé, holmi hetyke Heydte megfenyítésére, a' hon maradtaknak meghagyván, hogy ha a' magas vendég viszont kopogtat, tegyék magukat mintha nem hallanak, az az, ne elegyedjenek derekas ütközetbe. Enynyi az egész. Azon borzasztó hírek kikovácsolására nézt pedig azt hiszszük, hogy vagy a' vásárhelyi pecsovicsok 's kishitűek készítették abból, mivel Vásárhelyre 6 leszerelt ágyut vittek bé, mellyből négyet a' magas vendég felejtett Medgyesén, vagy onnan származott, mivel a' tisztek Segesvárra való indulás előtt csupa tacticából azt mondták „indulunk M. Vásárhelyre.“ Balásfalván levő erők is parancs következtében vonult M. Ujvárra, nehogy azon kis erő, mielőtt az innen ki indult hunyadiakkal egyesülhetne, veszélynék legyen kitéve.

A' hir kovácsokat ajánljuk az illetők figyelmébe. Kinek a' le- és felmagasztalás hatalmában vagyon, könnyen szárnyát szegheti a' barázdabillegetőknek. Sok szerencsét!

Kolozsváry.

Zöld Lászlóhoz

Mádéfalvára.

Öcsém! Tudod, hogy a' székely törzsnép szinte két ezred éves honát mint nemzetör foglalta el, 's maga választotta Ra b o n b á n o k alatt mint nemzetör tartotta fenn több századokon át függetlensége dicsőségében — mig később a' rang fokozat kigyói vágya megszállván többeknek lelkét, szétszakíták az egyenlőség 's testvériség addig mocsoktalan kapcsát, három osztályzatu átkos ágazatot alakítanak 's a' nemzetország egész terhét csak is a' két alsóbb osztályra nyomák, kizárólagosan megtartván magok 's utódaik részére mind a' polgári, mind pedig a' katona tiszt méltóságokat. — Tudod Öcsém! hogy az ugy nevezett alsóbb osztályzatuak vívtak a' R á k ó c z i szülte szabadság háboru küzdelmében is; mi nekik bünyű tudatván fel 1711-be az o s z t r á k kormány által

le, 1764-be pedig felfegyvereztettek, de már nem nemzetöröknek ám, hanem az érintett kormány vak eszközeinek német tisztek alatt. Mi történt ez alkalommal a' nemzet e' részével 's falunkal családi irataink szomorán mutatják 's milly öszszevágó terhes fellegek lebegtek ezután a' három tiszt-hatóság 's nép élete felett, nincs miért emlitem, tanuk a' tények, mellyeknek cseppjeit hiszem magad is több ízben boszszuérzelemmel kostoltad. — A' mult évi országos végzet visszaadta Öcsém! e' nemzetnek is az egyenlőséget 's testvériséget, elrendezte a' nemzetország életbe léptetését, de mint keserűen hailom e' szent ügy létrehozásának éppen az állt ellen tiszte egészs hatalmával, kinek kötelessége leszs vala dísz fényben öltöztetni, azonban se baj, eljön a' számolás nagy napja. — Öcsém! a' magyar nemzet kimondotta, hogy ha egy talpalattnyi földre szorulna is, oltalmazni fogja szentesített jogait míg leszs, ki kardot emeljen 's erre testvérileg fölhevített benneteket is, de mint fájdalommal értesültem csak az eddig is fegyverrel szolgált osztályból jöttek csatlakozni a' magyar táborral, mit ugyan nem bihetek, azonban ha igaz lenne, kérlek kényszerítlek öcsém tüzdk a' nemzet lobogóját 's kezet fogván a' csicsói derék hit szónokkal, nagyobbára urbér alól felszabadultakból álló népe imádottyával, értessétek meg milly szent cél mellett 's milly gyalázatos ármány ellen kell fegyvert fogniok, reménylem a' heverők is észre térve követni fogják zászlóitokat. Adjátok tudokra, hogy itt 's túl a' király hágon is testvéreiket, a' szász, oláh, rác, szerb 'sat. mint nem szünek gyilkolni, vagyonaikat rabolni, házaikat égetni 'sat. értessétek meg, hogy ki most fegyvert nem fog nincs jövője. Lengjen át öcsém! Péter nagy bátyánk szelleme, a' népnek vénei emlékezni fognak az ő jogaik martyrjára 's valamint ő hajdan ötet Bessarábiába a' zsarnokság elől, ugy ifiai most téged ennek letiprására követni fognak. Egygyek voltunk öcsém hajdon, egyek vagyunk most, nincs elő-jog. Értsd meg szavaimat: fel tömegestől! valamint elleneink felkeltek fajunk kiirtására!!! — Magam mint jelentéktelen árva gyermek vándorolván ki, a' nép nem ismer 's mit sem tehetnék, de te ki köztük nőttél fel 's köztük laksz, hallgatni fognak szavaidra. — A' magyar olly erőben áll ugyan, hogy függetlenségét kivivandja, de meg kell keresnünk a' bujtogatók fejeit is, légy munkás öcsém! majd a' tiszta napokban azon boldogító öntudat fog örvendeztetni, hogy honodnak tartozó kötelességedből leróttál valamit; de ha nem teszel öcsém! könyörögni fogok az Isten mindenhatóságához, hogy a' nép-megváltó Kossuthnak átka betüröl betüre teljesüljön rajtad. Üdvözölve minyájótokat vagyok.

Szerető bátyád

Lajos.

A' magyar nem rabol. (Vége.)

A' háborunak is vannak törvényei, mellyeket a' civilizált népek tiszteletbe tartanak. A' védtelen ellenségnek, nőknek, öregeknek, gyermekeknek legyilkolását, a' faluk és városok felégetését, kirablását, a' mivel világot eleitől fogva meggyalázó barbarismusnak keresztelte. Iszonynyal és megvetéssel fordul el az emberi nemzet azon népektől, mellyek a' háborut rablással és gyilkolással folytatták.

A' maga saját igazságát hozza kétségbe azon nép, melly gyalázatos eszközöktől nem irtózik.

Ha feljajdulunk elleneink irányában, hogy vak dübökben mindent a' mi szent, átkozott kezekkel öszszetipornak, legyen övék a' gyalázat és méltó kárhoztatás dicsősége, de kárhoztatos eszközök használásával a' magyar szabadság háborut bemocskólni nem szabad.

Azon pillanatban, mikor elleneink átkos és gyalázatos eszközeihez nyultunk, homályba borul igazságunk szeplőtlen fénynye, elvesztettük a' mivel népek rokonszenvét, 's vétkezésen eljátszodtuk azon tiszteletet, mellyet tőlünk még elleneink se tagadhatnak meg.

Halált és átkot kiáltunk a' rabló és a' gyilkos fejére! A' magyar harcza ollyan legyen, hogy ez az átkos saját fejére ne szállhasson.

A' magyarról ne mondhasson egyebet még ellensége is, minthogy harczeit vitézül és egyszersmind emberi módon folytatja.

Ha a' népek egymás ellen harcot folytatnak, azt kérjék még imádságokban is; ha isten ellenséget bocsát reánk, ollyan ellenséget adjon mint a' magyar.

A' magyar a' békében öszinte egyenes jó barát; a' háboruban legyen nemes, nagylelkű 's mindenek felett igazságos.

Az igazság az ő részén van, ebbe ötet isten bizonyosan megsegíti.

De ne feledjük, isten csak az igazakat segíti meg.

Ha ellenségeink vérlázító kegyetlenségével 's rablási embertelen szenvedélyével folytatnók a' harcot, mellyre kényszerítve vagyunk, a' világ becsülését vesztenők el.

Európa most a' magyart egy becsületos népnek tartja. Mig ezen becsülést megóvtuk, nem vész el a' magyar. De ha elvesztettük azt saját bűnünk miatt, az isten se fog rajtunk többé segíteni.

A' magyarnak becsülve kell tovább is élni. Így és csak így — Éljen a' magyar!

Debreczen martius 3-án. Martius elsején, a' két napi csata után a' sereg a' harmadik eldöntő ütközetre várt.

Egyszerre azonban parancsot kapnak a' had-

osztályok, Egerfarmos és Poroszló felé vonulni, hova sergünk tegnap meg is érkezett.

Az ellenség természetesen küldött utánuk egy szervezett üldöző csapatokat 's e' pillanatban Pesten aligha nincs kinyomva a' placat, hogy a' lázadók ennyi és ennyi veszteséggel a' Tiszán túl szóráttak.

Mind a' mellett az egész visszavonulás, vagy is inkább a' tábor fekvéséhez képest az egész oldalmozdulat alatt csak a' legjelentéktelenebb csaták történtek.

Anynyi bizonyos, sergeink 's maga Dembinszki Tiszafüreden vannak.

A' kormány késik a' közönséghez valamely vigasztaló szót bocsátani 's azért a' félénkek, pessimisták, hogy ne mondjuk rossz akaratuak, ezerképen próbálják magyarázgatni a' legujabb mozdulat indokait.

A' kormány ilyen késedelme igen rossz hatást szokott szülni, ámbár más részről az is igaz, hogy az elhamarkodott tudósításokkal már jó és rossz hír alkalmával a' kormány is sokszor csalatkozott.

Ha a' dolgok úgy állanak miként azt nekünk beszélték, a' szó teljes értelmében nincs ok a' busulásra.

A' sereg hü és lelkesedett 's ha vezére az ősz Dembinszki parancsolja, kész meghalni első-től utolsóig.

Hanem az istenért, csak mi ne bocsátkozzunk hadi mozdulataink bírálatába, kik a' helybeli körülményeket sem ismerjük.

És különösen ne igen adjunk hitelt azoknak, kik e' mozdulatnak a' lehető legrosszabb motívumait prédikálják.

Ne keressünk mindjárt mindenütt árulást, ne mondjuk, hogy elfogyott a' munitio, hogy sergünk élelmezéséről az illetők megféleltek.

Keressük inkább a' motívumokat, ha már a' kormány tudósítása bekövetkeztéig a' kíváncsiság meg akarna ölni bennünket, a' sokkal természetesebb okokban.

Illyen például az, hogy Dembinszki nem akart addig teljes elhatározó ütközetbe bocsátkozni, míg Vécei és Damianics legedzettebb hősökből álló bataillonjai vele nem egyesülhettek. *)

Ez elég ok 's igen jószámított ok, mert ha például Dembinszki eddigi erejével meg is verhetne volna az ellenséget, ezen erővel majd jobban megverheti. (Mart. 15.)

Debreczen, márt. 3. Damjanits Szolnokból kiverte az ellenséget 's Dembinszkiivel egyesült.

Tegnap este azon hír kezdett szárnyalni, hogy az ellenség fegyverszünetet kér.

Mi nem tudjuk, igaz-e vagy nem?

*) Már megtörtént.

De azt tudjuk, hogy mind addig, míg e' szép haza szent földét, melyért anynyi becsületes magyar vér folyt, egyetlen egy zsoldos láb tapodja szentségtelenül, addig sem fegyverszünetről, sem békekötésről szólni nem szabad.

És mi reméljük, hogy sem vezéreink, sem kormányunk a' népképviselők hire és beléegyezése nélkül illy valamibe nem is elegendnek, elegendniök nem szabad.

Emlékezzünk vissza a' Jellasich által olly gyalázatosan kizsákmányolt sukorói fegyverszünetre.

Ellenségeink harcz és háborut akartak minden áron. Légyen harcz és háboru élet vagy halálra, de az ut közepén meg nem állunk csak azért, hogy magunkat újból megcsaladni engedjük.

A' kápolnai ütközet nagyszerű volt.

Mi nekünk győzelem kell, még pedig nagyszerű győzelem. Csak így lehet jövődönk biztosítva.

Előre tehát! Most vagy soha.

(Alf. Hirl.)

Pálffy János.

Arad, febr. 27. Aradon jelenleg semmi különösebb esemény nem forog szőnyegen. Megvagyunk a' kik vagyunk, hajdani passiv helyzetünkben.

Táborunk tegnap új parancsnokot kapott. Gaal Miklós tábornok helyét Kis Pál alezredes foglalta el.

Mi kereken kimondjuk, egyik vagy másik parancsnokban csak anynyiban bizunk, menyinyiben a' kormány bizik.

Kis Pál parancsnoksága alatt csak úgy fog városunk pusztittatni, mint előbb. Már megint harmad nap óta lövöldöznek bennünket.

No de csak nagyobb malheure ne történjék!

U. i. Legujabb: A' várbeliek tegnap (febr. 26.) este 10 óra tájban 3 nagy ladikon 3 ágyúval a' Maroson át akartak törni, de előreink puskatüzrel visszaverték őket. Volt ágyúzás innen is, tul is egész 11 óráig. Ekkor a' csatározásnak vége lön. Részünkről a' vadászok közül elesett egy tiszt és 15 ember, több megsebesitetett; az ellenség részéről 7 halottat láttunk a' tulparton, a' többit bizonyosan elvitték. Ma (febr. 27.) gyéren ágyúztatnak. (Alf. Hirl.) Béltelki.

Szeged. — Febr. 23-kán a' már rég rebesgetett vedresházi erdő Tiszára dülő részének kivágatása hosszúkészület után megkezdett. Mintegy 5 600 fejszés nemzetör, több ágyú, lovasság 's honvédek kíséretében ünnepélyes lassu menetben 8 óra tájban átkelt a' Tiszán, 's az alig ¼ órányira fekvő erdőhöz délfelé megérkezett. A' katonaság az erdő körül védhelyét elfoglalta 's a' fejszések megkezdék az irtó-háborut. Azonban alig egy óra mulva előrseink megpillantanak egy csapat rácz lovasságot Gyála felől, és erre a' mint-

egy 3 ezer főnyi sereg, a' fejszéket is ide érte, felhagyva a' még csekély sikerű munkával, haza felé indított. De ez magában még e' nap eseményeihez igen csekély tárgy lett volna; hogy tehát a' jelen napnak is meg legyen a' maga érdeme, — 12 óra után a' városban megveretik a' lármadob, hol mintegy 10 ezrenyi nép azon hirre, hogy fejszésein az erdőnél megtámadtattak — azonnal fegyverbe ösztögyült, 's már több század át is vonult a' hidon, midőn a' hazatérőktől megértjük: hogy a' visszavonulásban semmi veszedelem nem rejlik. 'S így vége lön két órákor a' nagynak vélt eseménynek. A' nép tehát — mint látjuk — harcz-készen áll mindig, de az alkalmat már alig várja ismét! Azonban úgy látszik — hogy a' ráczok, miután a' Maroson Aradnál és Csanádnál, a' Tiszán pedig Uj-Szegednél hasztalanul kísérték meg az áttörést, és e' szerint Windischgrätzzelei egyesülésök meghiusult, — azóta másban és pedig valami nagyszerű csel fogásban török fejöket. — Február 25 és 26-án déli órákban már kétszer azon kitüntetésben részesültünk, miszerint egy magát szerviánnak valló rácz követ a' bégai táborból 1-ór egy rablóttnak elismert sárgán, 2-ór egy szürkén látogatást tőn, s megbízatásában országos biztosunknál ünnepélyesen eljár. Mi eddig az egészről annyit tudunk, hogy a' dolog mibenléte még most nyilvánosság elébe nem tartozónak nyilvánított.

(Tiszavid. Ujs.)

A' szabadcsapatok.

E' mostani szabadságháboruban sok fegyveres erőre van szükségünk, hogy igaz ügyünknek tökéletes diadalt szerezhessünk és pedig minélőbb.

Ennek következtében az ország rendes katonasága mellett még használtuk a' nemzetőrséget, népfölkelést, önkényteseket és szabadcsapatokat.

Sikere mindeniknek volt, hol itt, hol amott, sokszor azonban mindenikkel kudarcot vallottunk.

A' nemzetőrség nyílt csatában kevésszer állotta meg a' tüzet: a' népfölkelés pedig csak arra való volt, hogy tartalékát képezze a' rendes erőnek és hogy száma sokaságával borítsa el az ellenséget, a' mint Ozoránál történt, midőn Roth serege fogolylyá tétetett a' fölkelők segítségével.

Leghasználhatóbb volt e' rendkívüli erők közül az önkénytes csapat, mellynek azonban azon főhibája van, hogy kevés időre szegődöttvén, gyakran a' legszükségesebb pillanatban vált el a' táborától, hogy kitélt ideje szerint haza menjen övéihez.

Ujabbán azért a' szabadcsapatok fölállítását vélte célszerűnek az ország és mindenféle toborzók is e' végből legényeket.

Az ország szép ajánlatokat tett azoknak, a' kik ilyen szabadcsapatba lépnek és a' harcz végéig küzdenek a' szabadságért.

Ugyanis fizetésök olyan, mint a' rendes honvédeké, csak hogy egyenlő ruhát nem kapnak az országtól, hanem a' csapat vezér csináltat nekik, vagy pedig a' magukéba öltözve jelennek meg a' harczmezőn. Fizetésöket egy hónapra kikapják előlegesen. Fegyvert szinte maguk vesznek, csak hogy annak árát az ország megfizeti nekik. Azon fölül, mi legderékabb, a' háboru végével fejéknél 1000 forintot, vagy e' helyett 8 — 10 hold földet nyernek jutalmul. Kik pedig elesnek, ha tán özvegyet és árvákat hagytak maguk után, azoknak illő eltartásáról az ország gondoskodik.

Ezek az ajánlatok, mellyek ugyancsak szépek ám!

Mellyik magyar legény nem ütne fel ezen ajánlatokért? sőt én hiszem, hogy ezek nélkül is fölüt, ha megtudja, hogy mire való a' szabadcsapat, mit kell annak tenni a' szabadságért.

Ez okból, de még azért is, hogy nehol balértelmet adtak részint a' toborzók, részint egyes ostoba kontárok e' csapatoknak, meg fogom fejteni, hogy mi legyen az ő teendőjük, nehogy áldás helyett átokká fajuljon a' hazára nézve.

Legelőbb is ki kell mondanom, hogy a' szabadcsapat nem rabló csorda, mint némelylek cselkedeteikkel tanusítják, főképen a' bántásban.

Mi nem vagyunk sem oláhok, sem ráczok, hogy rablókká legyünk és az igaz ügy megszenteltségtelenítessék a' rablásnak még csak nevével is. Lehetnek a' szabadság tapodónak rablóhadai, minők a' császár részén Hurbán, Urbán és néhány ics, vics nevezetű gazember: de mi a' szent szabadságért, mellyet Isten áldásképen adott nekünk, kötöttük föl kardjainkat, tehát a' harczban is úgy viseljük magunkat, hogy az Isten méltó haragját ne idézzük fejünkre. (Vége köv.)

(1) **Két hamos ló eladó.** Bővebb értesítést vehetni a' gróf Lázár László számtartójától. (2)

(1) A' kisebb ueveldének (:Convictusnak:) felkelhető javai u. m. on, réz — 's porcellán edényei — asztalneműi — asztalok — padok — sertések — lovak, borok folyó év és hó 6-7 — 8-kán tartando árverés uttyán eladattnak, a' fekvő javai pedig u. m. majorok közt lévő 2 kertje, szántóföldei, kaszallói, folyó hó 9. 's következő napjaiban 1 — 2 — 3 évekre haszonbérbe fognak kiadattni. (3)